

ΜΗΝ ΔΥΝΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

1. † **ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἣτοι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ παλατίου εἰς τὴν Πόλιν τῶν ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης ὁσιομάρτυρος τῆς ἐν Κυθήροις (τυπικὸν 1ης Αὐγούστου §§4-6). Ἦχος α', ἑωθινὸν ι'.

Ἀρχὴ τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστου

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ σταυροῦ 3 «Ὡς κοινὸν φυλακτήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ σταυροῦ «Ὅν περ πάλαι Μωυσῆς», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ σταυροῦ «Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου».

Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ σταυροῦ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰδησις. Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Μακκαβαίων (1 Αὐγούστου) ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Σῶσον, Κύριε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τοῦ σταυροῦ «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τοῦ σταυροῦ. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ τοῦ σταυροῦ· ἀπὸ γ΄ ὥδης τὸ κοντάκιον τοῦ σταυροῦ «Ὁ ὑψωθεὶς» καὶ τὸ κάθισμα «Ὁ σταυρὸς σου, Κύριε, ἠγίασαι»· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρόν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ι΄ ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», καὶ τὸ τοῦ σταυροῦ «Σταυρὸς ὁ φύλαξ».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ σταυροῦ στιχηρὰ προσόμοια 3 «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α΄) «Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ», β΄) «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς», Δόξα, τὸ ι΄ ἑωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Σημειώσεις. Κατὰ τὸ Ἱεροσολυμιτικὸν Τυπικὸν καὶ τὰς σχετικὰς σημειώσεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (1 Αὐγούστου §2) καὶ τοῦ Μηναιῶν, ἐὰν γίνῃ εἰς τὸ τέλος τῆς μεγ. δοξολογίας ἢ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ προσκύνῃς αὐτοῦ, ἐπιτελεῖται κατὰ τὴν τάξιν τῆς γ΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν, καὶ ψάλλονται μετὰ μὲν τὴν τελετὴν τῆς σταυροπροσκυνήσεως τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς αὐτῆς Κυριακῆς (γ΄ νηστειῶν) καὶ ἀντὶ τρισαγίου «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ι΄ ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α΄ Κορ. δ΄ 9-16)· Εὐαγγέλιον: Κυρ.

ι' Ματθ., «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτθ. ιζ' 14-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον τὸ ἑσπέρας μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνάπτεται εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἑσπερινῶν –ἐξαιρέσει τῶν ψαλλομένων εἰς τὸ λυχνικὸν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως– εἷς ἐκ τῶν δύο παρακλητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, «τῆ μὲν α' ἡμέρα ὁ μικρὸς, τῆ δὲ β' ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς», ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ Αὐγούστου, ἢ τις γίνεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνός, ψάλλονται, ὡς εἴθισται, ὁ μὲν μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ὁ μὲν μέγας τὴν ἑσπέραν τῆς 1ης, 3ης, 6ης, 8ης, 10ης καὶ 12ης Αὐγούστου, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἑσπέραν τῆς 2ας, 4ης, 9ης, 11ης καὶ 13ης τοῦ μηνός.

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα, «Τὰς ἀλγηδόνας»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια τοῦ πρωτομάρτυρος «Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυσι», Καὶ νῦν, τὸ α' ὁμόηχον θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (βλέπε Παρακλ., ἦχος πλ. β', Σάβ. ἑσπέρας). Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου (ζήτει ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «Πρῶτος ἐν διακόνοις» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β') «Πεφντευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει», Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου «Χαίροις ἐν Κυρίῳ», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀθλοφόρου» (Παρακλ., ἦχος πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ρμβ' (142ος) ψαλμὸς «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Οἱ χοροὶ τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ θεοτοκίον «Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς», Δόξα, τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἔτερον θεοτοκίον «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται

ὁ κανὼν τῆς μεγάλης παρακλήσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ ἄνευ τῶν εἰρωῶν. Μετὰ τὸ κοντάκιον «Προστασία» (καταλιμπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθύς τὸ προκείμενον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» καὶ τὰ λοιπά. Εἰς τὰ μεγαλυνάρια θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν λαόν, πρὸ δὲ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων» ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτικίον «Βασίλειον διάδημα», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Ἡ ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς αἰτήσεως «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός», καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλονται τὰ ἔξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» καὶ λοιπά (κατὰ νεώτερον ἔθος, τὰ ἔξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ' ἑκάστην καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 2ας Αὐγ.].

- 2. Δευτέρα.** Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱ. λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Δαρδανελλίσις († 1690).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί. Ὁ ὄρθρος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι δὲν λέγονται ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ Μηναίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ τοὺς αἶνους ἡ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ ἀπόστιχα. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης»· Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. ιε' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 1-12)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἑσπερινὸς τῆς 3ης Αὐγούστου μετὰ τῆς Παρακλητικῆς, καὶ ἐν συνέχειᾳ ἡ παράκλησις, κατὰ τὴν προγραφείσαν χθὲς διάταξιν, ἀλλὰ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. (ἐπειδὴ ἡ ἀκολουθία τῶν ὁσίων στερεῖται ἰδιομέλου δοξαστικοῦ) ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», Δόξα, «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τῆς εὐσπλαγχνίας». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 3ης Αὐγ.].

3. Τρίτη. Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεοσ/νίκη.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ια' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. β' 14-γ' 3)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἔβδ. Μαθθ. (Μτθ. κγ' 23-28).

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἑσπερινὸς τῆς 4ης Αὐγούστου μετὰ τῆς Παρακλητικῆς, καὶ ἐν συνέχειᾳ ἡ μεγάλη παρὰ κλησις. Ἄντι ἀπολυτικίου τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», Δόξα, «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τῆς εὐσπλαγχνίας». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 4ης Αὐγούστου.]

4. Τετάρτη. Τῶν ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ια' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 4-11)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἔβδ. Μαθθ. (Μτθ. κγ' 29-39).

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ὁ ἑσπερινὸς τῆς 5ης Αὐγούστου ὡς ἐν τῷ Μηνιαίῳ (ἄνευ Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μικρὰ παρὰ κλησις· ἐν τέλει τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον ἅπαξ. [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 5ης Αὐγούστου.]

5. Πέμπτη. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος († 362). Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ. (Τυπικὸν 5ης Αὐγ. §§1-3).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηνιαίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν Γεν. τυπικᾶς διατάξεις §§58-63). Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον δις. Καθίσματα τὰ κάτωθι προεόρτια (ἕκαστον ἐκ δευτέρου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν)·

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν.

ᾠχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

Ἡμέρα εὐφρόσυνος ἐπέστη νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδόξου τε μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πάντες οὖν φαιδρυνθῶμεν τοῦ δοξάσαι ἀξίως, ἕσμασι θεηγόροις τὰ αὐτοῦ μεγαλεῖα, ἐν οἷς ὡς Θεὸς ἐκλάμψας κόσμον ἐφώτισε.

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν.

ᾠχος α'. «Τὸν τάφον σου, σωτήρ».

Ἐν ὄρει τῷ Θαβῶρ συνανέλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοῦ καὶ κατίδωμεν τὴν αὐτοῦ

μεταμόρφωσιν, και δοξάσωμεν την εις ημάς αυτού ἄκρον, συγκατάβασιν δι' ἧς τῷ κόσμῳ παρέχει ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, οἱ κανόνες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν)· τὰ δύο ἐξαποστειλάρια· στιχηρὰ αἰῶν δὲν ψάλλονται· «Σοὶ δόξα πρόπει» κ.λπ. καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀπόστιχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα τῶν καθημερινῶν (ᾄδα Γεν. τυπικὰς διατάξεις §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» καὶ τοῦ ναοῦ, τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Ἀπόστολος: προεόρτιος, Παρ. λβ' ἐβδ. ἐπιστ., «Πέτρος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α' Πέτρου α' 1-β' 10)· Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετ. θ' ἐβδ. Ματθ., «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κ' 1-16). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθες.

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς 23ης Αὐγούστου παύει ἡ χορῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

6. † Παρασκευή. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν»· κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ Ψαλτηρίου (Προθεωρία τυπικοῦ §4) καὶ ἄνευ Παρακλήσεως. Τὸ ἀπολυτίκιον «Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» τρεῖς ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ. Ἀπόλυσις (λεγόμενη καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης τοῦ μηνός) «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν». Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον» (Λκ. θ' 28-36)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.τ.λ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· ἀντὶ τοῦ «Τὴν τιμιωτέραν» ἢ θ' ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων

καὶ εἶτα οἱ εἰρμοὶ «*Μυστικός εἶ, Θεοτόκε*», «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «*Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἑορτῆς, «*Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν*» (Β΄ Πέτρου α΄ 10-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς*» (Ματθ. ιζ΄ 1-9).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ τροπάριον τῆς ζ΄ ὥδης τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς «*Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐν τῷ φωτί τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

[Πολλάχου, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότη Χριστοῦ ὄριμοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγινώσκειται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ «*Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς*»· «*Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου*» (βλ. Ἱερατικόν).]

Ἐν τῇ τραπέξῃ ἰχθύος κατάλυσις.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως (τὴν μὲν 7ην, 9ην καὶ 11ην ὁ α΄ κανὼν, τὴν δὲ 8ην, 10ην καὶ 12ην ὁ β΄).

2. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Σταυρὸν χαράξας*».

3. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 12ης Αὐγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν· εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προ-*

* Ἔστω γνωστὸν ὅτι νεώτεροι λειτουργικαὶ ἐκδόσεις ἔχουν ὡς εἰσοδικὸν τὸδε· «*Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς*».

σκηνήσωμεν... σώσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ» *κοντάκιον* «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

4. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς θ' ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ἣ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή, ἀπόλυσις «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεὶς» κ.τ.λ., ὡς ἐν τῇ βῆ Αὐγούστου.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας. Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ἡ μεγάλη παράκλησις. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἑορτῆς (ἅπαξ), ὃ περ ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 7ης Αὐγ.].

7. Σάββατον μετὰ τὴν ἑορτήν. Δομετίου ὀσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 363). Νικάνορος ὀσίου († 1519), κτίτορος τῆς ἰ. μονῆς «Ζάβορδας» Γρεβενῶν Θεοδοσίου ὀσίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, προστάτου Ἀργολίδος.

Ἡ μεθέορτος ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (βλέπε καὶ εἰς τὰς Γενικὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τόμου §§53-63).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν· εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκηνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ια' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 3-9)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, 7 Αὐγ. (Μρ. θ' 2-9)· «Ἄξιον ἐστί»· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου ὁμολογητοῦ († 813-20). Μύρωνος ἐπισκ. Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ († 350), Τριανταφύλλου νεομ. ἐκ Ζαγοράς († 1680), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη († 1794). Ἦχος β', ἑωθινὸν ια' (τυπικὸν βῆς Αὐγούστου §§7-9).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6, μεθέορτα 3 «Σήμερον ὑπέδειξας» κ.λπ. (8ης Αὐγ.) εἰς 4, Δόξα, «Δεῦτε ἀναβῶμεν» (λιτῆς τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σιά».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστέ*» (λιτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...*».

Εἰς τὸ μεσουκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτικίον «*Μετεμορφώθης*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικία «*Ὅτε κατῆλθες*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Μετεμορφώθης*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα τῆς 8ης Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ β' τῆς ἑορτῆς. Ἀπὸ γ' ὠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὸ μεθέορτον μεσῶδιον κάθισμα «*Τῆς θείας δόξης σου*» (τῆς 8ης Αὐγούστου). Ἄφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ ια' ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*», καὶ τὸ μεθέορτον «*Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε*» (8ης Αὐγούστου).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς στιχηρὰ προσόμοια 3 «*Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου*» κ.λπ. (βλέπε 6 Αὐγούστου) εἰς 4, μὲ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα «*Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ*», «*Θαβώρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται*», Δόξα, τὸ ια' ἑωθινὸν «*Φανερῶν σεαυτόν*», Καὶ νῦν, «*Ἵπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφωμιῶν αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες», «Μετεμορφώθης» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ια´ ἐπιστ., «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς» (Α´ Κορ. θ´ 2-12)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ια´ Ματθ., «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία... βασιλεῖ ὡς ἠθέλησε συνᾶραι» (Μτθ. ιη´ 23-35).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 9ης Αὐγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον «Μετεμορφώθης». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 9ης Αὐγ.]

9. Δευτέρα. Μαθίου τοῦ ἀποστόλου († 63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Δευτ. διακαιν. (Πρξ. α´ 12-17, 21-26)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ´ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α´ 9-15).

Τῆ Δευτέρας ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 10ης Αὐγ. μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον «Μετεμορφώθης». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 10ης Αὐγ.]

10. Τρίτη. Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου καὶ μάρτυρος. Ξύστου ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 258).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιβ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Β´ Κορ. ε´ 15-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιβ´ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α´ 16-22).

Τῆ Τρίτης ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 11ης Αὐγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον «Μετεμορφώθης» [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 11ης Αὐγ.]

11. Τετάρτη. Εὐπλου διακόνου († 304). Νήφωνος Κωνσταντινουπόλεως († 1502)· ἀνάμνησις θαύματος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρα, δι´ οὗ ἐλύθη τῷ 1716 ἡ πολιορκία τῶν Τούρκων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιβ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Β´ Κορ. ς´ 11-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιβ´ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α´ 23-28).

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ὁ ἑσπερινὸς τῆς 12ης Αὐγούστου, ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναιῷ, μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως· ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης».

12. Πέμπτη. Φωτίου καὶ Ἀνικίτου τῶν μαρτύρων († 305-306).

Εἶδησις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὔριον τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 1-10)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιβ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. α' 29-35).

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως ψάλλεται ὡς τῆ κυρία ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, ἄνευ ὅμως τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἄνευ τῆς λιτῆς, ἃ τινα καταλιμπάνονται. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ μέγας παρακλητικὸς κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» τρις.

13. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· μετάθεσις τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῆ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν, ἄνευ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν, καὶ ὁ ὄρθρος, ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ πολυελέου καὶ ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, ψάλλονται ὡς ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς· συναξάριον τὸ τῆς 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)– τῆς ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἑβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ζ' 10-16)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. β' 18-22). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος «Ὁ τόκος σου ἄφθορος». Κοινωνικὸν «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλληλούια» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Μετεμορφώθης».

Τῆ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους»· ἀπόλυσις (μικρὰ) «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ», ὡς εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἑορτῆς.

Ὁ προεόρτιος ἑσπερινὸς τῆς 14ης Αὐγ. κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν καὶ ἡ τελευταία μικρὰ παράκλησις· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*» (ἄπαξ).

- 14. Σάββατον.** Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαίου τοῦ προφήτου (ἡ' π.Χ. αἰ.).

Εἶδησις. Σήμερον, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, καταβασαίαι «*Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν κοίμησιν*» (ὄρα εἰρμούς β' κανόνος 15ης Αὐγούστου).

Τῆ Παρασκευῇ πρωὶ ὁ ὄρθρος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη*»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 26-β' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κ' 29-34).

- 15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.** Ἦχος γ', ἑωθινὸν α' (τυπικὸν 15ης Αὐγούστου §§4-6· προθεωρία §§29 καὶ 42).

Εἰς τὴν θ'. «*Λαοὶ, προσκιρτήσατε*». «*Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 «*Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Θεαρχίῳ νεύματι*» (ὀκτάτηχον δίχορον).

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ὅτε ἐξεδήμησας*».

Ἀπολυτικά «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Ἐν τῇ γεννήσει*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστὶ*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν τῇ γεννήσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐξηρέυξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.*»]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν δύο ἀναστάσιμα καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἀναβόησον Δαυὶδ*» ἀντὶ θεοτοκίου, εἰς τὴν β΄ αὐθις 2 ἀναστάσιμα καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ὁ πάντιμος χορός*», τὸ γ΄ κάθισμα τῆς ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, καὶ ἡ αἴτησις. Ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, ἀλλὰ τὸ προκειμένον τῆς ἑορτῆς «*Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου*».

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. «*Πᾶσα πνοή*» καὶ τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου τῆς ἑορτῆς «*Ἀναστᾶσα Μαριάμη*» (ἐκ τῶν βημοθύρων)· τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ*» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἰδιόμελον «*Ὅτε ἡ μετάστασις*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς· ἀπὸ γ΄ ὦδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς «*Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί*»· ἀφ' ε΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ μνηολόγιον.

Σημειώσεις. Ἐνιαχοῦ, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμὸι ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς «*Πεποικιμένη τῆ θεία δόξη*» καὶ «*Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου*» (βλέπε εἰς τὸ *Μηναῖον τὴν πρό τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς ὑπάρχουσαν διάταξιν*).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «*Πεποικιμένη τῆ θεία δόξη*» καὶ εἶτα εἰς τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς ἢ θ΄ ὦδῆ τῶν κανόνων αὐτῆς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, καὶ ὁ εἰρμὸς «*Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ α΄ ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» δις.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς εἰς τοὺς αἶνους στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «*Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπασίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου*», β΄) «*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «*Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ εἰς τὸ β' ἀντίφωνον μετ' ἐφρυνίου «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς» (εἰς τὸ γ' «Ἐν τῇ γεννήσει»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὰ ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείας».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 15 Αὐγ. ἢ 8 Σεπτ., «Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν» (Φίλιπ. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Αἶ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηται τῆς φύσεως».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως· τὴν μὲν 16ην, 18ην, 20ὴν καὶ 22αν τοῦ μηνός ὁ α' κανὼν, τὴν δὲ 17ην, 19ην καὶ 21ην ὁ β'.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν ἑορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Πεποικιλμένη».

3. Ἐν ταῖς θείαις λειτουργίαις μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου λέγονται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείας ἀκοίμητον».

16. Δευτέρα. Ἡ ἐξ Ἐδέσεως ἀνακομιδῆ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνοιο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ τοι τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος († 298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου († 1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 15 Αὐγ. 1579), Ἀποστόλου († 1680) καὶ Σταματίου νεομαρτ. τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων.

Εἰς τὴν θ'. «Ἐν τῇ γεννήσει»· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 (τὰ τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ) «Ποίεις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι» (βλέπε 15 Αὐγ.), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε

τὴν παγκόσμιον κοίμησιν» (16 Αὐγ.). Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ τῆς σειρᾶς «Δῆμος τῶν μαθητῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ». Ἀπολυτικά «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· κανόνες, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἱ. μανδηλίου (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»). Καταβασίαι «Πεποικιμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμός «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηται τῆς φύσεως οἱ ὄροι». Ἐξαποστειλάριον τὸ τῆς σειρᾶς «Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος» δις. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ τοῦ ἐσπερινοῦ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου μανδηλίου «Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα» (ζήτηε εἰς τὴν λιτὴν 15 Αὐγούστου). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτικίον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, θὰ ψαλοῦν τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Ἀπολυτικά «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: 16ης Αὐγ., ζήτηε Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α΄ Τιμ. γ΄ 13-δ΄ 5)· Εὐαγγέλιον: ἱεροῦ μανδηλίου, 16ης Αὐγ. (Λκ. θ΄ 51-57, ι΄ 22-24 καὶ ιγ΄ 22). «Ἄξιον ἐστίν»· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

- 17. Τρίτη.** Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς († 257), Δημητρίου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης († 1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιγ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. η΄ 16-θ΄ 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιγ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ΄ 13-21).

- 18. Τετάρτη.** Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἐρμου· ἀνακομιδὴ λειψάνων Ἀρσενίου ὀσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιγ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. θ΄ 5-ι΄ 7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. γ΄ 20-27).

19. Πέμπτη. Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.). Τιμοθέου, Εὐτυχιανοῦ, Στρατηγίου μαρτύρων († 304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ι' 7-18)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἔβδ. Μαθ. (Μαθ. γ' 28-35).

20. Παρασκευή. Σαμουήλ προφήτου (1144 π.Χ.), Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 5-21)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἔβδ. Μαθ. (Μαθ. δ' 1-9).

21. Σάββατον μετὰ τὴν ἑορτήν. Θαδδαίου ἀποστόλου (α' αἰ.),
Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. β' 6-9)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιγ' ἔβδ. Μαθ. (Μαθ. κβ' 15-22).

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὴν ἑορτήν. Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ (δ' αἰ.). Ἦχος δ', ἑωθινὸν β' (τυπικὸν 15ης Αὐγ.
§§13-15).

*Σήμερον ἐν τῷ μηναίῳ τίθεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος
Λούπου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρίον τὴν ἑορτήν.*

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει»· κοντάκιον «Τὴν
ἐν πρεσβείαις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς κυρίας
ἡμέρας τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύ-
ματος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα» (ζῆτει
εἰς τὴν λιτὴν τῆς 15ης Αὐγ.), Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἄσατε, λαοί,
τῇ μητρὶ» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ
νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τρια-
δικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ
γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»
ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ
νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μετέωρτα καθίσματα τῆς 22ας Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ α' τῆς ἑορτῆς (15 Αὐγ.) ἄνευ τῶν εἰρμῶν ἀπὸ γ' ὠδῆς ὡς μεσῶδιον τὸ κάθισμα «Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς» (ζήτει εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 17ης τοῦ μηνός)· ἀφ' ς' ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ οἶκος καὶ τὸ μνηλόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Πεποικιλμένη τῇ θεΐᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Αἶ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ β' ἀναστάσιμον καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» ἅπαξ.

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου», β') «᾿Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν», Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς ἀλλ' εἰς τὸ β' με ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΕἰΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ιγ' ἐπιστ., «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει» (Α' Κορ. ις' 13-24)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιγ' Ματθ., «Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδοεσπότης» (Ματθ. κα' 33-42).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ἄξιον ἐστί».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσις. Ἐν τισι περιοχαῖς ὀρθῶς ἔχει ἐπικρατήσῃ (καὶ εἰς ἐορτάζοντα ἀκόμη ναοὺς) νὰ συμπάλλεται σήμερον 22α τοῦ μηνός ἡ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῶν μεθεόρτων. Αἱ μὲν ἀκολουθίαι τοῦ μηναίου καταλιμπάνονται [λεγόμεναι ἐν τοῖς ἀποδείκνοις], εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκειται Ἀπόστολος τῆς 21ης Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή», καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Οὕτω τῇ ἐπαύριον 23ῃ θά ψαλῆ ἀμιγῶς ἡ τῆς ἀποδόσεως ἀκολουθία.

23. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. (Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ' αἰ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων († 202). (Τυπικὸν 15ης Αὐγούστου §16.)

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἀπαράλλακτως κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν τῆς ἐορτῆς τῆς 15ης Αὐγούστου, ἀλλ' ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἄνευ τοῦ «*Μακάριος ἀνὴρ*» καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων. Ἐν τῷ μεσονυκτικῷ ἄνευ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὀρθρῳ ἄνευ τοῦ πολυελέου καὶ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ, ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ ἄνευ τῆς ὑπακοῆς μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν (ἀντὶ τῆς ὁποίας ψάλλεται τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «*Ἐν τῇ γεννήσει σου*»)· μηνολόγιον ἀναγινώσκειται τὸ τῆς 23ης Αὐγούστου. Ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀντίφωνα καὶ ἀναγνώσματα καὶ πάντα τὰ λοιπὰ τὰ τῆς ἐορτῆς, ὡς ἐν τῇ 15ῃ Αὐγούστου.

Σημείωσις. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἐορτῆς λέγονται ἀπαραιτήτως καὶ εἰς τοὺς ναοὺς ἔνθα σήμερον συμπάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος καὶ ἡ πανηγυρικὴ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης.

Εἰδήσις. 1. Ἀπὸ αὐριον ἄρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Σταυρὸν χαράξας*»· κοντάκιον μέχρι τῆς 12ης Σεπτεμβρίου «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*» (πλὴν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

24. Τρίτη. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος († β' αἰ.). Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ († 1779)· μετὰθεσις εἰς Ζάκυνθον τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου, ἐπισκόπου Αἰγίνης (1624).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-32). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 20-ιγ' 2)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 24-34).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ νεομάρτυς Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς ἢ ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία ἐκατέρου ψάλλεται ἐορτάσιμος κατὰ τὴν εἰς ἐκάστην φυλλάδα διαλαμβανομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου.

25. Τετάρτη. Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ μηναίου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν· μετὰ τοὺς αἶνους ὁμως λέγομεν δοξολογίαν μεγάλην καὶ τὸ ἀπολυτικὸν τῶν ἁγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα»· Ἀπόστολος: ἀποστόλου Τίτου, 25 Αὐγ., «Παῦλος δοῦλος Θεοῦ» (Τίτ. α' 1-5, β' 15-γ' 2, 12-15)· Εὐαγγέλιον: ἀποστόλων, 18 Ἰαν. τὸ τῆς λειτουργίας, «Ἵμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

26. Πέμπτη. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 1-3, 20-β' 5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 1-20).

27. Παρασκευή. Ποιμένος ὁσίου († 450)· Ἀνθούσης καὶ Φανουρίου τῶν μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 6-10)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ε' 22-24, 35-ς' 1).

Σημείωσις. Ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Φανουρίου εὐρίσκεται εἴτε κατακεχωρημένη ἐν τέλει τοῦ Μηναίου εἴτε εἰς ἰδιαιτέραν φυλλάδα, ἢ τις τυχὸν προτιμηθεῖσα ψάλλεται ὡς ἔχει ἐκεῖ, ἡ δὲ τῆς ἡμέρας ἀκολουθία καταλιμπάνεται.

28. Σάββατον. Μουσσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος († δ' αἰ.). Διομήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐζεκιίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750 π.Χ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου με *ἀλληλοῖα* εἰς τὸν ὄρθρον (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51) καὶ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 1-5)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιδ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 1-12).

- 29. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.** † Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης. Ἦχος πλ. α'· ἑωθινὸν γ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 4 καὶ ἑσπέρια στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ προδρόμου 4 «Γενεθλίων τελουμένων» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, τὸ α' αὐτῶν «Γενεθλίων τελουμένων», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Πρόδρομε τοῦ σωτήρος», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε» (Παρακλητική, ἦχος πλ. δ', τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Μνήμη δικαίου», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ προδρόμου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ προδρόμου «Μνήμη δικαίου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἄλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου»)· εἶτα τὸ τῆς β' στιχολογίας κάθισμα τοῦ ἁγίου «Τὸν ἐκ μητρας προφήτην», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «Ἐκ τῆς στείρας», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Παναγία παρθένε». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν) καὶ τοῦ προδρομοῦ· ἀπὸ γ' ὤδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, εἶτα τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ προδρομοῦ «Νῦν ἐπέφανε ν ἡμῖν» καὶ τὸ θεοτοκίον «Κατεπλάγησαν, ἀγνή»· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ προδρομοῦ καὶ τὸ μηνολόγιον·

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρημοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τοῦ προδρομοῦ «Τὸν ἐν προφήταις μείζονα», «Ὁ ἀσελγῆς Ἡρώδης» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «Ἡ τὴν ἀρὰν τοῦ κόσμου».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Προδρομοῦ στιχηρὰ προσόμοια 3 «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α') «Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος τοῦ Λιβάνου πληθυνθήσεται», β') «Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ», Δόξα, τοῦ Προδρομοῦ «Πάλιν Ἡρωδιάς μαίνεται», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μηνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρομοῦ καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ Προδρομοῦ, Αὐγ. 29, «Ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον» (Πρξ. ιγ' 25-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς» (Μρ. ς' 14-30).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον» [καὶ «Αἰνεῖτε»]· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Εἰς τὴν τράπεζαν κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

30. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρομοῦ· Ἀλεξάνδρου († 340), Ἰωάννου († 595), Παύλου († 784) πατριαρχῶν ΚΠόλεως.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β' 11-16)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθαίου (Ματθ. ε' 24-34).

31. Τρίτη. Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Μνήμη δικαίου*»· κοντάκιον «*Ἡ τοῦ προδρομοῦ ἔνδοξος*».

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμολοί «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*»· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτ. τῆς λειτουργίας, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28)· «*Ἄξιον ἐστί*»· κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «*Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου*» ὀρίζεται ὡς κοντάκιον ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ Τ.Μ.Ε. (§40 σελ. 35) καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἀληθές κοντάκιον, ἀναγραφόμενον τόσον ἐν τοῖς Μηναίοις μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν ὅσον καὶ ἐν τοῖς Ὡρολογίοις· ἐνῶ τὸ «*Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας ζώνης*» καὶ τὸ ὑπὸ παραλλαγμένην μορφήν «*Τῆς σῆς τιμίας ζώνης τῇ καταθέσει*» (βλ. Τ.Μ.Ε. σελ. 314, §1, καὶ σελ. 315, §4, ἀντιστοίχως) εἶναι κάθισμα τῆς γ' ᾠδῆς.

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἐξάπαντος σφάλματος, γράφεται «*περιλαβοῦσα*» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «*περιβαλοῦσα*».